

Uredništvo
in upravnništvo:

Kolodvorske
ulice št. 10.

Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.

Rokopisi se ne
vračajo.

Inserati:

Šeststopenjska peti-
vzeta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja

za Ljubljano
v upravnništvo:
za celo leto 6 gl.,
za pol leta 3 gl.,
za četrt leta 1 gl.
50 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja

za celo leto 10 gl.,
za pol leta 5 gl.,
za četrt leta 2 gl.
50 kr. in za jeden
mesec 85 kr.

Štev. 88.

V Ljubljani v ponedeljek, 16. junija 1884.

Tečaj I.

Novi volilni red.

II.

Da so se odpravili tako zvani glavni volilni kraji in da se je razširila volilna pravica na petakarje, to je bilo utemeljeno v koristih prebivalstva, ob enem je ugajalo svobodnim načelom in narodnemu napredku, da se vsaj z narodne stranke v tem oziru ni bilo bati v deželnem zboru nikakega ugovora. Še le pri določbi § 10., kateri ženskam jemlje volilno pravico v onih mestih in trgih, kjer so jo dosihmal imele, vzdigne se z narodnega osredja tedanji poslanec notranjskih kmetskih občin, dr. Zarnik, ter govori proti temu paragrafu, ob enem pa proti nasvetovani volilni reformi, katero drastično primerja „trojanskemu konju“. Kedor je vestno opazoval javno delovanje tega poslanca tekom zadnjih 13 let, znano mu bode, da se dr. Zarnik navzlic prirojenemu govorniškemu daru nikoli ni mnogo brigal za pravo parlamentno delovanje, da nikoli ni delal postav ter koval v odsekih suhoparnih paragrafov. Tedaj se tudi temu ni čuditi, da je Demosthen s šentpeterskega predmestja pobijal volilno reformo ne s stvarnimi argumenti, temveč s publimi, malovrednimi dovtipi. Toda tako čudna zmes je človeška narava, tako utemeljeno je v njej prekoslovje, da so Zarnikove neosnovane besede vendar uplivale in deloma še dandanes uplivajo na marsikaterega lehkovernega domoljuba. V zbornici sami sicer njegov predlog niti podpiran ni bil, izvun deželnega zbora pa se je jezno razlegalo vprašanje: „Zakaj nam volilna reforma jemlje narodne ženske glasove po mestih in trgih“, in „Slov. Narod“ podkuril je to protivno gibanje s čudovito opazko: „Kaj je nam volilna reforma? . . . javna tajnost je, da so baš pri volilni reformi Nemci in nemškutarji napravili največji „profit“. (Glej št. 2481.)

In vendar mora biti jasno vsakemu, kateri le površno pozna avstrijsko zakonodajstvo, da je bila terjatev o ženskem volilnem pravu

pri nas v sedanjih razmerah po vsem neizpeljiva. Ker je baš neutemeljeno besedovanje o volilni pravici ženskih volilcev toliko zbegalo naše ljudi, da sedaj niti ne razumejo ne velicega dobička, kojega prinaša volilna reforma, smo tudi mi, govoreči o novem volilnem redu, prisiljeni, da spregovorimo še kako besedo o kočljivi tej zadevi.

Da je bila dosedanja pravna navada čisto neopravičena, o tem ni treba dolgih dokazov. V Ljubljani n. pr. nezavisne ženske davkoplačevalke niso imele volilnega prava, tudi če je njih davčna svota iznašala štiri sto goldinarjev na leto in več, dočim je v nekaterih, ne vseh, mesticah in trgih po deželi ženska volila, tudi če je plačevala le *minimum* direktne davka. Na to se je tedaj predlagalec oziral ter predlagal premembo § 10. Dotični paragraf slóve: „Volilno pravico v občini ima vsak samopravni avstrijski državljan moškega spola, kateri je dopolnil 24. leto svojega življenja ter ni izključen od volilne pravice (§ 18.) Samo v volilnem razredu velikega posestva se med volilce štejejo tudi samopravne ženske, ki so dopolnile 24 let ter niso izključene od volilne pravice.“ Ta določba je silno v oči bodla dr. Zarnika; neoziraje se tedaj na vso drugo tekstacijo je predlagal, da se „v drugi alineji tega paragrafa po besedi „posestva“ vrinejo besede: „in v volilnem razredu mest in trgov.“ In vendar je očividno, da se je s tem predlogom nepremišljeno kompromitoval kot pravnik nič manj nego kot politik.

Kajti če bi bil predlagatelj le nekoliko bolj natančno prečital vsaj stari volilni red, prepričan bi se lahko, da je bila uže dosedanja navada, katera se je vgnezdila v nekaterih okrajnih glavarstvih na Kranjskem, le *abusus*, gola razvada. Ženstvo tudi pri nas, izimši velikega posestva, po zakonu nikedar ni imelo volilnega prava. Ako namreč pregledaš ves volilni red, od katerih pogojev je zavisna volilna pravica? V prvi vrsti vendar le od tega, da imaš pravico, voliti v ob-

činski zastop, bodi-si po posebnem občinskem statutu, bodi-si po občinskem zakonu s 17 febr. 1866. Ob enem pa določa § 16. starega in novega volilnega reda, da mora vsak volilec samo osebno izvrševati svojo volilno pravico. Ker sedaj tudi nezavisne davkoplačevalke pri občinskih volitvah po ljubljanskem občinskem statutu nimajo nobenega volilnega prava, ker ga drugod po vsej deželi izvrševajo nikdar in nikjer osebno, temveč povsod le po pooblaščenih (§§ 4 in 7 obč. vol. reda), je vendar jasna posledica, jasna zlasti vsakemu pravniku, ki se potrudi toliko, da vsaj v roko vzame postavo, katero preustrojiti in zboljšati je njegova dolžnost, da ženskam po vseh naših zakonih ne gre nobeno volilno pravo v deželni zbor. Amendent, predlagan po dr. Zarniku, bil je v očividnem protislovju z vsemi ostalimi določbami volilne novele, z ljubljanskim statutom in z občinsko postavo in tedaj je bilo po vsem gotovo, da nobena vlada ne bi mogla predložiti načrta volilne reforme v Najvišje potrjenje, kakor hitro se poseči radikalnemu četovodju v volilni zakon utihotapiti plod njegove juridične temeljitosti. S tem, da zbornica niti podpirala ni nasvetovanega predloga, obvarovala je tedaj duševno svoje dete preranega pogina.

Toda, kako to — utegne se nam ugovarjati — da imajo polnoletne in samopravne ženske posestnice volilno pravo v skupini veleposestva? Priznavamo, a navidezna anomalija se reši, ako se oziramo na ono pravno fikcijo, katera je po našem subjektivnem mnenju podloga celi tej volilni skupini. Kajti pravi volilni subjekt v veleposestvu ni osoba, katera izvršuje volilno pravico, temveč zemljišče s svojim zgodovinskim pomenom in s primerno svoto pravega letnega davka. V tem oziru pa je čisto irrelevantno, ako to volilno pravico zastopa samopravni posestnik moškega ali ženskega spola.

Sicer pa se ne moremo prečuditi izredni lehkomišelnosti, katera namerava rešiti tako

Listek.

Turkestan.

Ozemlje, koje je bilo do najnovejšega časa znano pod tem imenom ali pa pod imenom Turan, obsega vse pokrajine med kaspiskim jezerom, med Uralom, južno Sibirijo, iransko visoko planote in severnim koncem sprednje Indije. Če mu prištevamo oni konec južne Sibirije, v kojem prebivajo med severnim kaspiskim morjem in severnim Thian-Tchanom Kirgisi, koji nareja s poprej omenjenim delo po vnanji kakovosti večjo po polnem jednako celoto, obsega ta svet skoro štiri milijone kilometrov, na kojih prebiva do devetih milijonov muhamedanov tatarskega rodú. Odkar so zmagoviti Rusi prodri v zadnjem času v te pokrajine ter skoro vse po manjšem ali večjem odporu vzeli v svojo last, vzbujajo te dežele od dné do dné večjo pozornost kulturnega sveta evropskega. To tem bolj, ker se po Turkestanu odpre evropski trgovini nova velevažna celinska pot v osred-

njo in vzhodno Azijo. Indiji in njenemu lastniku, angleškemu narodu, preti s tem velik in jako nevaren tekmeč. Angleški in ruski narod postala sta si v srednji Aziji skoro neposredna, ob jednom drug družemu jako ne ljuba soseda. Vsa Evropa je tedaj deloma tudi v svojem lastnem interesu skrbno na to pozorna, kako se bodo razmere tu v kratkem razvile in razviti morale. Ker so tedaj te dežele postale v novejšem času obče evropsko zanimljive, ker bodo v kratkem prouzročile še dosti govorce, se mi je zdelo primerno, napisati nekoliko označevalnih črtic o njih in o njihovem prebivalstvu.

Imeni Turkestan ali Turan nimata sedaj skoro nobenega pomena več, odkar so Rusi te dežele zaseli in v svojo last vzeli. V kratkem se bodo vdomačila imena, koja rabi ruska administracija. Tudi sicer se je jelo to nazivanje uže zgubljeni ter se umaknilo izrazu „Osrednja Azija“. Ta pomen pa tudi ni primeren, ker ne značimo ž njim določene dežele, marveč le pokrajine po geografski legi.

Svet, o kojem nam je spregovoriti, je skoro brez izjeme raven in se drži na severu in severovzhodu velike sarmatske in sibirske

nižave. Mimo mnogih pustinskih rek, koje se po njem pretakajo in po primeroma kratkem teku izginejo, sta njegovi glavni reki Amudanja in Syrdarja. V zahodnji polovici visi svet od severa proti jugu, v vzhodnji pa od severozahoda proti jugovzhodu ter je najvišji, kjer se ob Hindukušu približa orjaškemu himalajskemu gorovju. Tla so većinoma zelo nerodovitna, pustinska, ker nepravilno močena. Le raztresene se nahajajo rodovitne zelenice, katere obrodé obilen sad. Chiwansko polje, umetno močeno, daje izvrstne žetve. Prideluje se pšenica, riž, ječmen, leča, grah, konoplje, lan in tobak. Chiwani imajo tudi precej obilo sadja. Mimo poljedelstva je važna tudi živinoreja. Sicer je število travnikov in pašnikov primeroma le nezatno, zato je pa med tamošnjimi prebivalci močno razširjena lucerna detelja, koja jim je dobro poznata kot izvrstna klaja.

Zelo čudne, bolj nepravilne kot neugodne so v Turanu podnebne razmere. Po svoji legi nareja Turan prehod iz mrzlega severa na gorki jug ter strinja ob jednom v sebi sibirski mraz in dostikrat tudi arabsko vročino. Vkljub temu, da imajo turanske pokrajine

važna vprašanja kar mimogredé, z amendentom v specialni debati ali z vodenim članom v kakem dnevniku. Dolgo časa razpravljajo uže drugod to vprašanje, znameniti duhovi so se pečali z volilnim pravom ženstva, velike debate so se vnele zlasti v angleškem parlamentu o istem predmetu, ali v teoriji in v praksi ostali so zagovorniki njegovi v jako pohlevni manjšini. Izmed vseh bolj znanih pisateljev brani le John Stuart Mill žensko volilno pravico, in njemu se je pridružil Francoz Laboulaye, toda pozabiti ne smemo, da je na slavnega Angleža najbolj vplivalo osebno razmerje njegovo k duhoviti prijateljici, mrs. Taylor, katera je kasneje postala njegova soproga. V praktičnem življenju pa se celó Angleži upirajo Millovim nazorom, in baš te dni je zavrgla spodnja zbornica z veliko večino Woodallov predlog, kateri je volilno pravo hotel raztegniti tudi na nezavisne ženske, in nikdo drugi ga ni pobijal bolj energično, nego najradikalnejši minister celega sveta, Gladstone. Pri nas pa, v Slovencih, našel je praktično-trezni razum našega naroda brez posebne težave, da hrup političnega gibanja nikakor ne ugaja vzvišenemu poklicu pravega ženstva.

Glasi grohot so vzbudile po Slovenskem one ženske zaveznice nemškega „Schulvereina“, katere ustanovljajo podružnice in ženske skupine glasovitemu društvu, in naenkrat zahteva slovenski poslanec v resni debati, da se žene pošljejo v volilno borbo, na bojišče razburjenih političnih strank? Ne, naše narodno ženstvo ima mnogo lepšo nalogo v domačem krogu, tam naj vcepi domovinsko ljubezen v mlada srca nežni mladini, tam naj drami in ogreva narodno idejo med zaspanim moštvom — in če spolni to nalogo, bode mu narod sigurno bolj hvaležen, nego če se udeležuje vseh volilnih zborov ter pri vseh volitvah agituje in glasuje za tega ali onega kandidata.

Lehko bi navajali iz povestnice volilnega gibanja na Kranjskem nekoliko slučajev v dokaz, da je časih vendar le tudi nemška stranka imela svoj gotov dobiček od nezakonitosti, da so proti jasni postavi volile tudi ženske po nekaterih mestih in trgih, — toda dovolj! Obširno smo odgovarjali neprevidnežem, kateri z neosnovanim argumentom hočejo zmanjšati znamenito pridobitev, ob enem pak smo dokazali, kako bore malo političnega razuma se nahaja v onih krogih, kjer se danes na debelo prodaja pristno slovensko rodoljubje!

(Konec prihodnjič.)

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Volitve za deželne zore so pred vratmi in volilni shodi so na dnevnem redu. Na Štajerskem in na Moravskem poudarja se pri

jednako severno ležo z Italijo in sploh z evropskim jugom, je 20 stopinj mraza v zimskem času, nasproti pa tudi 35 stopinj gorke v poletnem kaj navadnega. Reka Amu je navadno le mesec dni zamrzjena. Uže februarja meseca se jame led tajati in pomlad je tukaj. Sredi aprila se začne poletje, traja pa po navadi do srede novembra. Jesen trpi dva meseca. Zima je jako muhasta, vendar sta dež in sneg redki prikazni. Poletje je dostikrat zaradi pekoče vročine in obilega prahu, posebno v peščenih prstih, neznošno.

Posebno neprijetne so za potujočega tujca razmere v turanski puščavi, koja pokriva večino turanskega sveta. Vse tako enolično, zapuščeno, nobenega rastlinja, neizmerna ravnina, oko ne najde nikacega odmora. Pri vsem tem pa še velika nevarnost, ker ljudje, ki tu prebivajo, so roparski nomadi, posebno nevarni skozi njihove kraje potujočim perzijskim karavanam. Ker so ti vse prej kot gostoljubni kraji od vseh strani Evropejcem tako nepristopni, njih notranje pa nevarno, so Rusi uže v primeroma zgodnjem času jeli pozorni postajati ter so postavili ob vzhodnem obrežju kaspiskega morja več trdnjav, da bi tako

volilnih shodih sicer vedno še v prvi vrsti narodno stališče, sploh pa se opaža, da se volilci bolj zanimajo za gospodarstvena vprašanja, nego-li za narodnostni prepir. Spoznanje, da vedni prepir med raznimi plemeni ne more obroditi dobrega sadu, začelo je prodirati uže v širje kroge. Upajmo, da to spoznanje prav kmalu postane splošno.

Iz Dalmacije se poroča, da je vsled sporazumljenja hrvatske narodne stranke z namestnikom dalmatinskim, baronom Jovanovičem, nepriljubljeni deželne vlade svetnik Pavič dobil deljši odpust in da bode pozneje premeščen. Tudi referent v šolskih zadevah, grof Latour, ne bode zastopal več vlade v deželnem zboru dalmatinskem.

V hrvatskem saboru vstvarja se nova stranka. Tako zvaní „divjaki“, med njimi uplivni poslanci Arnold in Mihalović, nameravajo še v teku sedanje sesije vstvoriti avtonomistično stranko na temelji nagodbenega zakona. Nova stranka ne bode razvila novega programa, pač pa bode nagodbo tolmačila nekoliko drugače, nego-li „narodna stranka“. Poroča se, da vtegnejo nekateri elementi neodvisne narodne stranke, eventualno tudi nekateri člani saborske večine pristopiti novi stranki.

Na Ogerskem vrše se denes uže v tretji dan volitve za državni zbor. Rezultat prvih dveh dni bil je le deloma vspešen za liberalno vladino stranko, kajti sicer je mnogo njenih članov, ki so bili uže prej v državnem zboru, voljeno zopet jednoglasno, a nekateri njeni kandidati izvoljeni so v okrajih, kateri so do sedaj bili zastopani po opozicijskih poslancih, toda drugod so propadli odlični njeni pristaši, n. pr. Falk v Vel. Kaniži. Vsega skupaj voljenih je do sedaj 152 pristašev vladine stranke, 45 zmernih opozicijske, 45 skrajnih levičnjakov, 8 „divjakov“, 10 antisemitov, med njimi znani Verhovay, in 9 zastopniki narodnostij.

Tuje dežele.

Iz Sofije poroča se „Pol. Corresp.“, da se je vplivu velevladstij posrečilo, Bolgarijo skloniti na to, da umakne svojo stražo pri Bregovi. Sedaj je upanje, da se vendar-le doseže sporazumljenje med Srbijo in Bolgarijo. Želeti bi res bilo, da se obnové dobre razmere med tema balkanskima državama; obedve imate dela dovolj v domači hiši.

V francoski komori vrši se debata o zakonski osnovi o naboru novincev. V soboto govoril je član francoske akademije Mezières proti triletni vojni službi, kajti tako dolgo bivanje v kasarni pospeševalo bi vse, kar je škodljivo „intelektualni Francoski“. Danes se debata nadaljuje.

Novo belgijsko ministerstvo je sestavljeno. Malou je predsednik in ob enem minister financ; general Pontus, kateri ni

opazovali in ob enem nadkrilovali ta kulturnemu razvoju tolikanj nevarni zavod.

Preostaja mi le še nekoliko o etnografiji teh pokrajín spregovoriti. V teh deželah prebivajo po šegah in navadah jako različna ljudstva, vendar označujejo tipus turanski še najbolj Turkomanci, po kojih se naziva tudi velika puščava v jugu Aralskega jezera turkomanska. Turkomanci prebivajo med kaspiskim jezerom in Amudarjo, to je v jugozahodnjem delu Turkestana. Kolikor se dá dokazati iz zgodovinskih virov, so Turkomanci roparski normadi turške krvi, ki pa niso nikoli živeli v jedni sami skupini. Delé se v Khalke ali plemena, Khalki v Tajfe ali rodove, Tajfi pa v Tire ali okraje. Po mnenju Madjarja Vamberyja, koji je te kraje prepotoval, so najvažnejša plemena turkomanska: Čaudori, Erszari, Alieli, Kavai, Salovi, Sariki, Gekleni in slednjič Tekinci. Vsi skupaj štejejo komaj milijon ljudi, neznatno število v primeri z velikim, seveda žalostnim prostorom, na kojem prebivajo. Turkomanci pripadajo najhrabrejšim in ob enem najbojevitejšim azijskim narodom, ter jih v tem obziru presegajo morebiti le še vzhodni sosedje v Chiwi. Posebno drzni in

član zbornice, prevzel je vojno ministerstvo, de Moreau d' Endoye ministerstvo vnanjih zadev, Woeste justično ministerstvo, van Pee-reboon naučno ministerstvo notranjih zadev; Beenaert je minister poljedeljstva.

Dopisi.

Iz Krškega 15. junija. (Izv. dop.) [Arheološko društvo „Nevidunum.“] Kakor se je v „Ljublj. Listu“ uže omenjalo, zbudili so ostanki nekdanjega mesta „Nevidunuma“ v novejšem času pozornost mnogih učenjakov. Najprvo se je po naročilu dotične znanstvene komisije na Dunaji kopalo, potem so pa došli v našo okolico še drugi možje, ki so spodbujali v nadaljno znanstveno in sistematično preiskovanje teh krajev, osobito Dr-novega (nekdanj „Nevidunum“). Največjo zaslug, da se je novo preiskovanje začelo, ima visokorodni gospod vitez Schneid. Ogle-davši si na mestu samem v Vašem listu uže opisani rimski grob, začel je v Krškem gospode spodbujati, da osnujejo tu društvo „Nevidunum“, ki bi izkopavanje nevidunskih starin sistematično preskrbovalo, najdbe shranjevalo in o njih učenemu svetu priobčevalo ter z ene strani koristilo znanstvu, z druge strani privabilo v naše lepe kraje učenjake iz družih delov naše države. Društvo „Nevidunum“ naj bi se osnovalo namreč po vzgledu društva, ki se zdaj snuje za nekdanje mesto Carnuntum, katero je bilo blizo Petronella v Dolenjem Avstrijskem. Da bode tukajšnje razumništvo se rado po svojih skromnih močéh vdeležilo pri tem novem društvu, je brez dvombe, ker vidi, da mu bode krstnik in podpornik gospod vitez Schneid, ki je uže storil vse korake, da pospešuje vso zadevo. Deželnemu muzeju v Ljubljani je podaril razne starine od „Nevidunuma“ in še 100 gld., s katerimi je prišel njega kustos, g. Dežman k nam, da je od gospoda vikarja Knavsna nabrane in nakupljene starine drnovske sebral in odvedel v ljubljanski muzej, kjer se bodo torej ohranile kranjski deželi.

Gospod vitez Schneid podpira neposredno in posredno g. Pečnika, ki se s spretno roko bavi z iskanjem omenjenih starin.

Najnovejše najdbe so po mnenju gospoda Dežmana prav zanimive; denarji so iz dob rimskih cesarjev: Philippus II. Filius (vladal 244 do 249 po Kr.), Aurelianus (270 do 275), Diocletianus (284 do 305), Licinius (307 do 323), Constantinus (306 do 337). Znamenita je zlasti najdena bronasta fibula s tičjo ploščo. Tudi nekatere posode imajo take oblike, kakoršnih še ni v ljubljanskem muzeju.

Razen omenjenih gospodov se zaminajo za „Nevidunum“ tudi g. Pečnik, c. kr. profesor v penziji v Gradci, in član centralne komisije za ohranjanje stavbenih spominkov,

hrabri so Tekinci, koje je po dolgej brambi in s precej silnim naporom slednjič užgal umrlí slavni ruski general Skobelev. Najbolj miroljubni, ob jednem najomikanejši so Gekleni. Med sabo si ne volijo Turkomani nikacega vodje, pokorščine niso vajeni. Vender ne nahajamo pri njih brezvladja. Pravni in moralni zločini so nasprotno pri njih še redkejši, kot pri družih sosednih muhamedanskih narodih. Najvišja moč jim je „deb“, to je navada ali šega; verski čut ima pri njih le malo vpliva. Posamezni Khalki se med sabo zelo sovražijo; sosednje Perzije se nič ne bojé, velik strah imajo pa pred Rusijo. Na svoje vravnave dosti držé, že male otroke na nje priučé, da so zgodaj ponosni na moč in oblast svojega plemena. Turkomanca označuje drzni, divji pogled pred vsemi drugimi nomadi srednje Azije. Rop mu je glavna stvar, zanj je vselej koj pripravljen. Stvar je tajna, dokler ne zvolijo četovodjo; ko se to zgodi, potem koj zajašejo konje, in hajd na delo. Napadi se vrše o polnoči ali pa ob solčnem vzhodu ter se po navadi posrečé, posebno če so naperjeni proti perzijskim karavanam. Gorjé mu, kdor se poskusi braniti, takoj je po njem; ostale

ki si je bil osebno ogledal ostanke v „Nevidunumu“ in pripravljala kronografično objavo.

Za naše starine se pa zanima tudi univerzitetni profesor Otto Hirschfeld (epigrafik) v Beči, ki pa želi, da bi se arheološko društvo osnovalo za celo Kranjsko v Ljubljani, ki naj bi v prvi vrsti preiskovalo še starodavno Emonon in Nauportus. Gotovo je to še hvalevrednejša misel! J. L.

Iz Trebnjega 14. junija. [Izv. dop.] Včeraj ob treh zjutraj začel je goreti hlev in pod posestnika K. v Trebnjem in pogorel je do tal. Govorijo, da je ogenj nalašč podložen. Če je to istina, je misel hudodelca res jako premišljena, rekel bi dinamitna, kajti vpepeljeni hlev je med družimi pohištvu, katera so vsa s slamo krita, ravno tako na tesnem, kakor srednja žveplenka v zavitku — in vendar se je s pomočjo dveh brizgalnic posrečilo vrlim, neumorno delujočim Trebanjcem in sosedom Vrhtrebančanom, kateri so na pomoč prihiteli bližnji, komaj osem korakov od pogorišča oddaljeni pod posestnice V. rešiti, oteči druga bližnja poslopja in s tem celo vas. Požarne brambe žalibog nimamo, pa vendar smem reči, da na tak izid in na tako pridno delujoče in nevtrudne moči, ko so tu gasile, ponosna bi bila lahko vsaka požarna bramba. Delalo je pa tudi vse, duhoven in uradnik, posestnik in obrtnik, hlapec ali dekla, posebno odlikovali so se žandarji. — Ločanov, naših sosedov, ki imajo tudi brizgalnico, smo pogrešali. Škode je kacic 500 gld.

Razne vesti.

— (Žrtev volitev.) Ne pri nas, temveč na Ogerskem se je pripetil naslednji zločin: V Steinamangerji bili so nabiti plakati, s katerimi je eksekutivni odbor neodvisne stranke pozivljali svoje pristaše, da naj slovesno sprejmo na kolodvoru poslanca Dioniza Pazmandyja. Jednega teh plakatov vzel je mlad kmet domov v Herény, da bi ga doma nabil na hišo, v kateri je stanoval skupno s svojim tastom. A poslednji je pristaš vladne stranke in je branil mlademu možu, prilepiti plakat na duri. Nastal je med obema prepir in končno je popadel razjarjeni pristaš neodvisne stranke sekuro in pobil tasta. Potem je morilec pobegnil.

— (Star veteran.) V Vitkovem na Poznanjskem je umrl te dni oberst pl. Malcevski nad 100 let star. Izuril se je v berlinski vojaški šoli in bil l. 1806 v bitki pri Jeni vjet; pozneje je stopil v francosko vojsko in šel z Napoleonom na Elbo. Sodeloval je pri poljski ustaji l. 1831 in tedaj so ga Rusi vjeli. Poslali so ga v Sibirijo, kjer je bival 47 let! Pred dvema letoma je prišel domov in sedaj je našel nemirni mož mir v domači zemlji.

— (Kmet in učenjak v jedni osebi.) Te dni so postavili kmetu Juriju Janezu Palitzchu, koji se je porodil l. 1723 ter umrl l. 1788 v njegovem rojstnem kraju blizu Draždanov slavnostni

poprodajo v sužnost. Odkar so Rusi gospodarji zemlje, je seveda sužništvo skoro po polnem ponehalo. Sploh so Turkomanom roparske navade tako močno in občutljivo vstavili in preprečili, da jim preti gospodarski pogin, ker se do sedaj niso od družega živili, kot od človeškega ropa. Sicer bi pa bil pogin tega za kulturo zgubljenega ljudstva v kulturnem oziru celo nepomenljiv. V družinskem življenju je Turkoman jako malomaren. Posebno mu vgajajo pravljice in pesmi, koje v večernih urah marljivo poslušajo. Pevci, ki spremljajo svoje pesmi z dutaro (tako se namreč zove turkomanska gitara), se imenujejo „bakši“. — Med Turkomani so najbolj pogoste pesmi pred 80 leti umrlega narodnega pesnika Machdumkulija. Glavna turkomanska naselbina je 30 000 šotorov broječi Merw, v severu afganskega Herata. To veliko število šotorov je obdano krog in krog od zidu, deloma iz ilovice, deloma iz na zraku posušene opeke. V najnovšem času so se Rusi polastili tudi Merwa ter ž njim postali še le pravi gospodarji turkomanske zemlje. E. Lah.

spomenik. Omenjeni bil je vedno v živahni korespondenci z največjimi učenjaki sovrstniki. Leta 1758 je dobil Halleyev komet; sploh so vzbujala njegova astronomična preiskavanja med tedanjim učenim svetom največjo pozornost. Pri vsem tem je bil ponosen na svoj prvotni kmetijski stan, kojemu je ostal zvest do konca življenja. Bil je pa tudi umen in previden kmet, njegovo polje je bilo vzgledno obdelovano; on je tudi prvi l. 1776 ob srednji Labi zasadil tedaj iz Amerike prineseni krompir.

— (Nekaj o telefonu.) Po navadi oni, ki kaj novega izume, s tem ne naredi dobre kupčije ter več denarja potrosi, kot si ga pridobi. Nikakor pa ne velja to o telefonu. Sodelovalci pri izumljenji telefona imajo sedaj: Forbes 9, Bell 5, Blak in Bail po 4 in Hubbard 3 milijone dolarjev. Sploh pa tiči v telefonskih podjetjih zavezniških držav nad 100 milijonov dolarjev. Imenovana družba sama je prodala le v lanskem letu 57 328 telefonov.

— (Časnikarsko.) V zavezniških državah izhaja sedaj 13 402 časnikov, tedaj za tisoč več, kot leto poprej, in za 5618 več, kot leto poprej. Prirastek iz leta 1873 na 1874 je znašal 493. V zadnjem letu je narastlo število dnevnikov iz 1138 na 1254, število tednikov iz 9062 na 10 028 in število mesečnih zvezkov iz 1091 na 1499. Najmočneje je v zadnjem letu narastlo število časopisov v zahodnih državah, n. pr. v Illinois iz 904 na 1009; v Missouri pa iz 523 na 602. V Novem Jorku samem s predmestji vred je narastlo število v zadnjem letu iz 1399 na 1523.

— (Žrtve indijskih divjih zverin.) Leta 1882 so vgonobile v Indiji zveri 22 125 ljudi, leta 1881 le 21 427. 895 ljudi so strgali tigri, 278 volkovi, 207 leopardi, 359 hijene, 202 aligatorji, 19 579 pa kače. V isti dobi so raztrgale divje zveri 46 707 goved. Indijska vlada daje nagrade za vsako ubito škodljivo zival ter je izplačala leta 1882 za 18 591 divjih zverin in 322 421 kač skupaj 142 000 goldinarjev.

Domače stvari.

— (Procesije sv. Rešnjega telesa) včeraj v nedeljo vršile so se pri najugodnejšem vremenu. Ob 5. uri zjutraj pričela se je procesija v trnovski fari pri sv. Janezu Krstniku, katero je vodil prečastiti g. župnik in konsistorijalni svetnik Karun, spremljalo jo je špalir vojakov in mestna godba, pa mnogo belo oblečenih deklet. Prisostvovali pa so g. župan Grasselli, mestni odbornik g. Pakič, mestna gg. uradnika Tomc in Valenta in na tisuče občinstva. — Pri čč. oo. franciškanih, kjer se je pričela procesija ob 8. uri zjutraj, vodil je isto prečastiti g. duhovni svetnik o. Kalist Medič z mnogim duhovnim spremstvom pod krasnim novim nebom. Procesijo so spremljale pedfare z Viča in Spodnje Šiške in z Rožnika s svojimi zastavami, in opazovati smo imeli v naše veselje letos še videno krasno narodno nošo, pečo, v mnogobrojnem številu, katero so nosile v črnih, večinoma svilnatih oblekah naše brhke, zale Šišenčanke in Vičanke. Procesije se je udeležila tudi ljudska šola iz Spodnje Šiške s svojo zastavo, kompanija domačega pešpolka pod komando c. kr. stotnika g. Blabolila in oddelke godbe domačega pešpolka, špalir občnega kranjskega veteranskega društva, predsednik kupčijske in obrtniške zbornice g. Kušar, mestni odbornik Peterca in dolga vrsta belo oblečenih deklet in udov društva za češčenje sv. Rešnjega telesa z gorečimi svečami. Kompanija vojakov je pri štirih blagoslovih streljala. V mestni fari sv. Jakoba, kjer se je pričela procesija ob 9. uri, vodil je isto milostivi gospod prošt dr. Jarc z veliko duhovno asistenco, vredil pa je dolgi sprevod prečastiti gospod duhovni svetnik župnik g. Rozman. Vdeležili so se procesije učitelji in učenci druge mestne ljudske šole na Cojzovem Grabnu, učenci katoliško rokodelskega društva s svojo zastavo, kranjsko katoliško društvo s svojo zastavo, ogromno število udov društva za češčenje svetega Rešnjega telesa z gorečimi svečami, špalir udov občnega kranjskega veteranskega društva pod poveljstvom društvenega predsednika gospoda Juraja Mihaliča, dolga vrsta belo oblečenih deklet in kompanija domačega pešpolka, kateri je bil poveljnik c. kr. nadlajtenant

g. Matevž Prašnikar z oddelkom godbe domačega pešpolka. Za sv. Rešnjim telesom so šli g. župan Grasselli, podpredsednik kranjske kupčijske in obrtniške zbornice, mestni odbornik g. J. N. Horak, magistratni svetnik g. Perona, cerkvena ključarja gg. Samassa in mestni uradnik g. Karol Lahajner. Petje častitih gospodov bogoslovcev je bilo v istini krasno, strele častne kompanije pa so odzdravljali strelji topov z Grada. Veselo iznenadenje napravilo je cerkveno predstojništvo sv. Jakoba cerkve g. župniku Rozman-u in farmanom, ko je naročilo tako krasne lepe altarje za štiri blagoslove, kateri, da so baš ne bogati, vendar krasno ozaljšani. Ulice in okna, koder je šel v vseh treh farah sprevod, so bile povsod krasno se zelenjem, cveticami in zastavami okinčane in okna bogato razsvetljena. Red je bil povsod, dasi je bilo ljudi na tisuče, izvrsten.

— (Razpisano) je za doslužene vojake dvanajst ustanov, vsaka po 39 gld. 90 kr., katere je ustanovilo društvo ljubljanskih gospelj, in katere se razdelje vsako leto 18. avgusta, rojstnega dne Njegovega veličanstva cesarja. V prvi vrsti imajo pravico do teh ustanov vojaki v vojski l. 1866 in pri okupaciji Bosne in Ercegovine ranjeni in oboleli, potem njih udove in sirote in če bi ne bilo teh zadostno v obče po polnem ali deloma dosluženi vojaki domačih polkov. Prošnje se izročé potom c. kr. okrajnih glavarstev do c. kr. deželne vlade v Ljubljani.

— (Pretep v komfortablu.) Vesel in krusen dan je bil včeraj. Po neprestanem deževanju posijalo je zopet sonce. In ker so bile v treh farah procesije, pokale so puške, možnarji in topovi, godbe so svirale po ulicah, vse je bilo okinčano in radostno. To si je ogledal tudi služabnik Merkurjev najnižje vrste, katerega nazivljemo po domačih besedah hlapca. Oblastno se je vsedel v komfortabel, češ, naj ga tudi jaz enkrat „špilam“, in naročil vozniku, da ga popelje v Zgornjo in Spodnjo Šiško. Prva stacija je bila pri „Dalmatincu“ in tako naprej do Koslerjeve pivovarne. Ko se ga je bil uže zadosti navlekel, se pelje Merkurjev služabnik triumfalno v mesto nazaj. A v Slonovih ulicah priskoči v voz nepovabljeni gost, tudi Merkurjev kolega. Veliko razdraženje. Takoj se prične drezanje in suvanje in hrupni klici iz voza: „Jaz se peljem sam!“ slednjič suvanje in pretep. Rezultat je bil, da sta Merkurjeva hlapca na Marijinem trgu, vsak s svoje strani iz komfortabla izletela in pobirala jako težko kosti svojega rojstva. Voznik se je še enkrat obrnil na svoje pasažirje, potem pa odrdrál. Merkurjeva hlapca pa sta jo sekala pobita na raznih udih domov in stokala: „O ti presneti, šmentani Dalmatinec!“

— (Razsajalec.) Znani postopač Ignacij Bulner in razsajalec napravil je bil zadnjo soboto popoldne v Rožnih ulicah velik škandal, tako da se je kmalu nabralo nad 300 ljudi. Pital je ljudi z raznimi nesramnimi psovskami tako dolgo, da so ga policaji prijeli. Policija mu je odločila tri dni prostega stanovanja z jako pičlo hrano.

— (Presneti Dalmatinec.) Delavec K. se je navlekel včeraj preobilo sladkega „Dalmatina“. Vinjen začel je razgrajati v gostilnici pri „Figabirtu“, ker mu gostilničar ni hotel več vina dati. Izruval je drevo oleander in začel mahati krog sebe, tako dolgo, da ga je policaj prijel in odpeljal. A v zaporu švigne mu prejšnja vinska korajža v glavo. Pretepati je začel policaja in suvati v prsi, da ga je ta komaj uklenil. Zda se bode imel zaradi presnetega „Dalmatina“ zagovarjati pred mestno delegirano sodnijo in nekaj dni zavora mu je „Dalmatinec“ izvojeval.

— (Zasledeni tat.) Poročali smo, da je pred nekaterimi dnevi bilo ukradeno v podkóvski šoli na Poljanah nekemu kovaču več obleke in srebrna ura od neznanega tatu. Predvčeranjem so našli v vreči pod streho skrito hlače in suknjo, katera sta bila ukradena. Vrečo spoznali so, da je last grajščine na Studenci. Tam so pri vrtnarji grajščine poizvedeli, da ima učenec podkóvske šole spravljeno pri njegovem zlahtniku skrinjo z svojim oblačilom. Preiskali so skrinjo in našli vse ukradene stvari, katere je učenec podkóvske šole ukradel. Mestna policija izročila ga je sodniji.

— (Teško ranjen) na glavi je bil v petek popoldne na Poljanah št. 48 berač Andrej Suha-

dobnik, vdaril ga je baje France Medija z matiko po glavi. Kreg se je začel zaradi hišni posestnici Mariji Slavik ukradene rjuhe, katera se je pa pozneje zopet našla. Tatvine so dolžili F. Medijo, a ta je zopet dolžil tatvine berača Suhadobnika. Medijo je policija zaprla, a sedaj taji, da bi bil Suhadobnika vdaril; pravi, da ga je sunil in je Suhadobnik padel na matiko in se teško poškodoval. Suhadobnika so odnesli v bolnico, Medijo pa je policija izročila sodnji.

— (Občinska volitev.) V občini Velika Loka (okraj litijski) bil je voljen za župana posestnik Jakob Babnik, za občinska svetovalca pa posestnika Josip Javornik iz Žaljne in Ivan Rus iz Velike Loke.

— (Prepir med bratoma.) Med bratoma France in Janez J. iz Vodice nastal je 9. t. m. zvečer prepir zaradi hišnega gospodarstva. Konečno sta se celo sprijela in Janez je udaril brata z železno lopato po glavi in mu naredil globoko rano. Druzega dne se je sam ovadil pri sodnji v Kamniku.

— (O požaru v Trebnjem) izvedamo iz druzega vira: 14. junija zjutraj ob 3. uri je nastal iz nepoznanega ozroka ogenj v hlevu gostilničarja Franca Kravcarja. Vkljub nagli pomoči je pogorela slamnata streha, nekaj desk in slame. Tudi 6 tujih vinskih sodov in staro kočijo je uničil požar. Škode je 470 gld. Kravcar je zavarovan za 300 gld., koj po postanku požara so privedeli na pogorišče dve občinski brizgalnici, s katerimi je bilo mogoče ogenj omejiti in druga poslopja varovati.

— (Mrtveca) našli so 14. t. m. pod robom gozda v Čirčicah pri Kranji. Imel je pri sebi delavske bukvice, in te so kazale, da je mrtvec 30letni neoznjeni dninar France O. iz Šenčurja pri Kranji. Dne 10. t. m. so ga videli ljudje iti pijanega skozi Čirčice; šel je potem v gozd in tam se je prevrnil čez 28 do 30 metrov visok skalnati rob. Truplo je zelo poškodovano in razbito. Prenesli so ga v mrtvašnico v Kranji.

— (Tatvina.) V noči med 11. in 12. t. m. vlomili so pri posestniku Franca St. v Luniku (okraj Trebnje) neznan lopovi skozi zaprta vrata v izbo in pokradli nekaj obleke, jedil in denarja. Škode je blizo 44 gld. Stopnje na tleh so pričale, da je bil jeden izmed tatov bos in da so jo lopovi potegnili proti Čatežu. Druzega sledu pa do zdaj še nimajo.

— (Tatvina.) V noči med 12. in 13. t. m. ukradeno je bilo posestniku Ivanu A. v Velikih Oblohah iz nezaprte omare 34 gld., ki so bili spravljani v sivi, usnjati listnici. Po tatvini je izginil domači klapac Janez K., in zato sodijo, da je on vzel denarje.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Dunaj, 16. junija. Feldečajmajster Vlasits je umrl.

Budimpešta, 16. junija. Do poludne je bilo voljenih 165 liberalcev, 48 pristašev zmerne opozicije, 56 neodvisnjakov, 13 protisemitov, 10 narodnih in 10 „divjih“.

Dunaj, 14. junija. „Wiener Ztg.“ objavlja cesarski ukaz z dne 30. maja, s katerim se pripušča izvrševanje konzularnega sodstva v Tunisu tamošnjim francoskim sodnijam; zakone s 3. junijem o podaljšani izjemnih sodnij v sodnijskem okraji kotorskem do 24. junija 1885; nadalje zakon, ki daje vladi indemnitetu za vzprejem nepokritega dolga v znesku 25 milijonov gld.; zakon o poddržavljanji Plzen-prizenske železnice in neke pogodbe ž njo.

Dunaj, 15. junija. Grof Grünne je danes zjutraj umrl.

Zagreb, 14. junija. V današnji saborski seji se je nadaljevala debata o predlogu odseka najstarejših. Miškatovič poudarja, da zamore Hrvatska le z mirnim, neustrastnim postopanjem kaj doseči na političnem polju; on meni, da se z izobešenjem breznapisnih grbov ni žalil zakon. Anton Starčević zagovarja svoje znane nazore, Vojnovič očita večini, da hoče umiti Tiszo in ogerski državni zbor. Sviri pred sprejemom predloga Kuševičevega.

Tkalčić interpeluje, zakaj vlada ne dene župana v disciplinarno preiskavo. Barčič interpeluje zaradi vpeljave ogerskega jezika pri sodnijah, v šoli in pri upravi v Reki in vpraša, če je vlada naredila kak korak proti temu. Kutuzovič interpeluje zaradi raznih zlorab v upravi, Tuškan o stanju pravde Lonjskopoljske. V ponedeljek prihodnja seja.

Sredec, 15. junija. Kombinirano diplomatično delovanje velesil, od katerega pričakujejo, da bode kmalu poravnalo nastali prepir med Srbsko in Bolgarsko, doseglo je uže velik uspeh. Bolgarska vlada je namreč mejne straže odstavila od Bregovega za toliko časa, da bodo razmere uravnane.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 16. junija.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	80·40
» » » » srebri	81·30
Zlata renta	102·10
5% avstr. renta	95·70
Delnice narodne banke	858·—
Kreditne delnice	309·50
London 10 lir sterling	121·90
20 frankovec	9·66 ⁵
Cekini c. kr.	5·76
100 drž. mark	59·50

Tujci.

Dne 14. junija.

Pri Maliči: Sucro, Stein, Kövi in Breberin, trg. potovalci, z Dunaja. — Neumann, trg. potovalec, iz Budimpešte. — Mannlicher, prokurist, iz Gradca. — Grosschädl, sin pivovarnika, iz Hartberga. — Stornisch, agent, iz Maribora. — Ranzinger, posestnik tovarne za steklo, iz Kočevja.
Pri Slonu: Gerber, trgovec, z Dunaja. — Grünbaum, odvetniški kandidat, iz Bece. — Gentilomo, trgovec, iz Trsta. — Malusi iz Pulja.

Umri so:

Dne 13. junija. Jakob Završnik, ubožničar, 84 l., Karlovska cesta, za starostjo.
Dne 14. junija. Elizabeta Smole, gostinja, 76 l., Sv. Petra cesta, za starostjo.

Tržne cene.

V Ljubljani 14. junija: Hektoliter banaške pšenice velja 8 gld. 36 kr., domače 7 gld. 80 kr.; ječmen 5 gld. 3 kr.; rež 5 gld. 53 kr.; ajda 5 gld. 53 kr.; proso 5 gld. 36 kr.; turšica 5 gld. 40 kr.; oves 3 gld. 25 kr.; 100 kilogramov krompirja 2 gld. 23 kr.; leča hektol. po 8 gld. 50 kr., bob 8 gld. 50 kr., fižol 9 gld. — Goveja mast kilo po 96 kr., salo po 80 kr., špeh po 60 kr., prekajen po 74 kr., maslo (sirovo) 85 kr., jajce 2 kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 56 kr., svinjina 70 kr., drobniško po 40 kr. — Piške po 42 kr., golobi 18 kr.; 100 kilo sena 2 gld. 5 kr., slame 1 gld. 78 kr. Seženj trdih drv 7 gld. — kr.; mehkih 4 gld. 50 kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (v skladiščih), 24 gld., belo 20 gld.

Srečke

z dne 14. junija.

Dunaj:	87	12	20	44	90.
Gradec:	84	58	39	16	88.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm
14. junija	7. zjutraj	737·30	+13·4	svzh. sl.	dež	12·60
	2. pop.	735·50	+17·4	jvzh. sl.	obl.	
	9. zvečer	734·27	+14·6	»	dež	
15. junija	7. zjutraj	733·71	+15·0	zpd. sl.	js.	2·80
	2. pop.	731·31	+21·4	jzpd. sl.	s. js.	
	9. zvečer	730·77	+15·4	»	obl.	

Zastopniki

po vsih znamenitejših krajih Štajerske, Koroške in Kranjske; s prodavanjem prepotrebne predmeta zagotavlja se dober zaslužek. Ponudbe: G. Neidlinger, Graz, Sporgasse 16.

Išče se

za prodajalnico z mešanim blagom na deželi

spreten trgovsk pomočnik.

Ponudbe sprejema in natančnejša priporočila daje upravništvo „Ljublj. Lista.“ (53) 3—3

Pri nas se dobivajo tudi knjige iz zaloge

„Matica Slovenske“

in sicer:

Národní Koledar in Letopis «Maticе Slovenske» za 1867. l. 20 kr.

— za 1868. l. 50 kr.

Letopis «Maticе Slovenske» za 1871. l. Uredil dr. E. H. Costa. 50 kr.

— za 1872 in 1873. l. Z eno sliko in eno tablico geometričnih podob. Uredil dr. E. H. Costa. 50 kr.

— «Maticе Slovenske» za 1874. l. 50 kr.

— za 1875. l. Uredila J. Tušek in M. Pleteršnik. 50 kr.

— za 1876. l. Uredil M. Pleteršnik. 50 kr.

— za 1877. l. Uredil dr. Janez Bleiweis. 50 kr.

— za 1878. leto. I in II. del. Uredil dr. Janez Bleiweis. 25 kr.

— za 1878. l. III in IV. del. Uredil dr. Janez Bleiweis. 25 kr.

— za 1879. l. Uredil dr. Janez Bleiweis. 50 kr.

— za 1880. l. — — — — — 50 kr.

— za 1881. l. — — — — — 1 gld.

Zgodovina slovenskega naroda. Spisal J. Trdina. 60 kr.

Vojvodstvo Kranjsko. Po spisu Jož. Erbena. 20 kr.

Vojvodstvo Koroško. Po spisu Jož. Erbena. 20 kr.

Slovenski Stajer. Spisali rodoljubi. I. snopič. 25 kr.

— Spisal dr. Ivan Gršak. III. snopič. 30 kr.

Slovanstvo. I. del. Spisali Jan Majciger, Maks Pleteršnik in Bož. Raič. 50 kr.

Germanstvo in njega upliv na Slovanstvo v srednjem veku. Spisal J. V. 10 kr.

Telegrafija. Spisal dr. Sim. Subic. (Iz Letopisa 1875. I. Posebej vezana) 30 kr.

Slovnica češkega jezika z berilom. Spisal Fr. Marn. 60 kr.

Slovnica ruska za Slovence. Spisal Fr. Majar. 1 gld.

Razna dela pesniška in igrokazna Jovana Vesela-Koseskega. Z njegovo podobo. 2 gld.

Dodatek (k tem delom) 20 kr.

Vodnikove pesni. Uredil Fr. Levstik. 50 kr.

Dr. Lovro Toman. S podobo. 40 kr.

Dr. Etb. H. Costa. S podobo. 40 kr.

Kopitarjeva spomenica. Uredil J. Marn. 40 kr.

Olikani Slovence. Spisal Iv. Vesel. 40 kr.

Vpliv vpijančljivih pijač. Spisal dr. M. Samec. 10 kr.

Potovanje okolo svetá v 80. dneh. Iz francoskega prevél D. Hostnik. 40 kr.

Strup. Vesela igra v enem dejanji. Prosto poslovenila Lujiza Pesjakova. 10 kr.

Slovenska slovnica, po Miklošičevu primerjalni spisal Jan Šuman. 1 gld. 50 kr.

Znanstvena terminologija s posebnim ozirom na srednja učilišča. Spisal A. Cigale. 1 gld.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg

knjigotržnica v Ljubljani.

Miha Kramaršič

slikar sób v Ljubljani

stanujoč

v Florijanskih ulicah št. 32

priporoča se za

slikanje sob, tabel (šildov) in razne napise.

Zaloga zemljevidov

c. kr. generalnega štaba.

Mera 1 : 75000.

Listi so po 50 kr., zloženi za žep, pri-lepljeni na platno po 80 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg-ova

knjigarna v Ljubljani.